

a nyughatatlan világ meg nem áll;
végnapig forgatom a végzetet.
Ez mindenkire érvényes szabály.

Fortuna ajánlása

Nemes hercegek! Kiabál velem,
szidalmaz. Valamit csináljatok.
Ketten vagy hárman; én megfizetem
a fáradozást, ha elhallgatott.
Ha nem sikerül, folyamodjatok
legjobb barátjához, hogy kegyesen
juttasson neki egy szép birtokot.

Kozma Tamás

NYESETT, CSAVART

Mivel egy májusi reggelen halvány kételyem támadt
hatalmi helyzetem tekintetében, az alábbi szózatot
intéztem az orgonabokorhoz:

Hölgyem, ön különös eszmét ápol a növekedésről
meg a szabad mozgásról. Viselkedése nyíltan
nyesésellenes.

Ha titokban azzal számol, hogy rakoncátlan
lila fürtjeivel levesz a lábamról,
hölgyem, súlyosan téved.

Rend sose lesz itt, ha nem követik a metszés
szabta irányt. Fölfele, mint észrevette, csak egy
vaskosabb törzs meredhet. Ebből körkörösén,

zárt szögben nyúlnak oldalirányban izmos ágak,
villás vesszeje egynek sincs több tizenöttnél.
Ha megjön a tél, s levelekkel már nem takarózhat,

vesszőnként két-két, hintázni vágyó madárra
számítok, ami elég sok, vagyis tágasabb helyre
lesz szükség, mint amit a bokrok

ma nyújtani tudnak. Mint látja, látni se bírom
a gyökérről hajtó gyöngé fiakat, kiket ezennel
– fájdalom! – kitépek. Ugyanígy járok el

két hét múlva, ha erre jövet meglátok újra egyet.
Hölgyem, ön nevet ugyan rajtam, de nem azért tanultam
filozófiát, hogy a fát felsőbbrendűnek ne tudjam

a bárdolatlan bokornál. Ha megígéri, hogy valami
ombudsmannál nem csinál ebből nagyobb ügyet,
én hitet teszek fürtjei bódító illata mellett, boldogan.

A RÓKA IS EMBER

Némelyikét még szelídíteni sem kell. A mi példányunk
szőre selymesebb volt a tavaszi rét fűvénél, érzékeny
hegyes orra fekete bársony.

Aggodalom csak akkor fogta el feleségem szívét,
mikor köhögni kezdett (a róka), mert nem tudta,
mekkora dózis antibiotikum

használ egy ilyen kölyöknek, és milyen ízesítésnek
örülne. Illata miatt az erdei gyümölcs mellett döntött,
és nem bánta meg (a róka), hogy

bevette apró kanalanként. Másként kezeltük volna
persze, ha megvész, de sorsára nem hágy
igaz ember rókát.

E parabolát ültessék át (csekély képzelőerővel) civilizált
kontextusba. Abból kitudódhat, hogy viszonozza (vajon?)
a képzelt róka a képzeletbeli jót.

Ettől is függhet, tudnak-e még szemetebbek lenni a ligeti
lócalakóval, aki semmilyen szinten nem selymes,
és büdösebb bármely rókafiánál.